

HÜLYA'NIN BEBEĞİ KALEMLİ'NİN KOLTUĞU & ÇANKIRI CEZAEVİ

Hülya Avşar'ın bebeği, diş kirası, dil yaresi derken Türkiye'nin 70 yıllık birikiminin ürünü elektrik dağıtım sektörü ihaleleri sonuçlandı. Yazık ki vatanperver, uzun elli, çok tirajlı ve virajlı basınımız konuyu görmezden gelmeyi başardı. Bu başarının içinde dağıtımdan pay almak da var.

İnsan doğallığını yitirmiş, kültürel bir canlıdır. Yarattığı kültür sayesinde toplumsal bir yaşam kurar. Yaşamını belirli kurallarla düzenler. Tüm bu düzenin başlıca adlandırması hukuktur. Yani hukuk toplumsal yaşamda düzeni sağlayan kuralları bütünüdür. Bu kurallar ise bireylerin birbirlerine karşı haklarını korumak için zorunlu olduğu kadar aynı zamanda kamusal alan ile özel alan arasındaki sınır ve ilişki de tanımlar.

Hukuk, iktidarı elinde tutan sınıfın haklarını koruyan kuralları bütünü olmaktadır. Bizim gibi toplumlarda hukuğun temelinde mülkiyeti koruma dürtüsü saklıdır. Doğal olarak kamu mülkiyetinin yağmaya açıldığı dönemlerde "mülkiyet sahibi" medya tekellerinin önceliğini "zehra bebe" işgal eder.

Yeni zamanlarda bütün dünyada finans kapitalin tekelleşme serüveni devam ediyor. Dünya kapitalizminin büyük patronu ABD, Japonya, Fransa, Almanya ve İngil-

Kubilay Özbek

tere'nin şirket birleşmeleri, hemen her gün basında yer almakta. Bu süreç tehlikeli bir tekelleşme olgusunu doğurmaktadır. Sermayenin bu denli pervasız gelişimine neden ise 1980'li yıllarla birlikte neoliberal vahşete uygun olarak uluslararası işçi hareketinin hızlı pasifize olması beraberinde sermaye hareketlerini sınırlayıcı yasaların ortadan kalkmasıdır.

Bu yeni zamanlarda Türkiye, globalleşme rüzgarına hızla kapılırken buldu kendisini. Globalleşmenin birincil koşulu ise kamu mülkiyetinin özel sermayeye ve uluslararası sermayeye açılması gösterildi. Yani koşulsuz özelleştirme dayatıldı. Özelleştirmenin işçilerin ve diğer toplum kesimlerinin aleyhine işleyen bir süreç olduğu ortadadır. Bu durumda özelleştirmelere toplumun ikna edilmesi zorunludur. Geniş estetik ve mali olanaklara sahip uluslararası sermaye ve onun yerli ortakları ellerindeki her olanakla topluma, acıyı bal eylemeye inandırma operasyonunu planladı.

Bu plan gayet açık görülmektedir. Öncelikle eldeki olanakların tespiti yapıldı; basın, devlet zor'u, parlamento... Hedef ise sendikalar, muhalif kitle örgütleri vb oluşumlar.

Vahşi kapitalizm tercihini Türkiye 1980'den itibaren yapmış bulunmaktadır. 4046 ve 3096 sayılı yasalarla parlamento Devlet-i Osmani'den sonra ilk kez kamu imtiyaz alanlarını özel sektöre açtı. Kuşkusuz yeterli sermaye birikimi olmayan yerli patronların bu imtiyazlara sahip olup işletmesi olanaklı değildir. Zaten tüm kamu yatırım alanlarının yağmaya açılması düşüncesinin fikir babası IMF ve onun temsil ettiği uluslararası sermayedir. Oysa Uluslararası sermaye açısından kamu imtiyaz alanlarının özel sermayeye açılması yeterli değildir. Yapılması gereken önemli bir yasal değişiklik; Ulusal hukuk düzeni işlevsiz kılınıp Uluslararası sermayenin anavatanın hukukunun geçerli olmasıdır. Yani kapitilasyon hakkının yeniden kurulması gerekir. Bu amaçlarda Parlemantonun işi bitmemiş görülmektedir. Doğaldır ki, parlemantonun işi bitmese de ülkenin işinin bittiği bir gerçektir. Parlemanto çıkardığı yasalarla dayandığı ulusal devlet yapısını bozmaya çalışmaktadır. Artık yeni bir hukuksal yapı, yani uluslararası sermayenin mülkünü koruyucu hukuk ülkemizde egemen kılınmaya çalışılmaktadır. Ülkemiz hızla tam sömürge bir ülke yapılmaya çalışılmaktadır.

Öte yandan, ülkedeki bu yağmaya başkaldıran kişi ve kuruluşların devlet zoru kullanılarak baskı al-

ında tutulup örgütlenmesi engellenmektedir. Herkese parasız eğitim ve sağlık isteyen "Güneşin, Ateşin, İsyanın Çocukları" da bu nedenle Çankırı Cezaevi'nde haklarında verilen fermanın gereğini yerine getirmektedirler.

Devletin hukusal yapısı nedeni ile yapamadığı birçok karanlık iş ise devlet içinde örgütlenmiş çetelerce yapılmaktadır. Faili meçhul cinayetler, gözaltındaki kayıplar, uyuşturucu kaçakçılığı vb. devletin bilgisinde çetelere yaptırılmaktadır. Bu ilişkilerde sözü edilen paralar ise çoğu zaman hayal gücümüzü dahi sınırlarını aşmaktadır. Ülke karanlık ve sisler ortamında yaşamaktadır.

Sana Mesa Konutları, Onlara Çankırı Cezaevi... Milyarlık koltuklu parlamentomuz, kendi başkanı ile birlikte parlamentoda sorunlarını açıklayan beş asi genci de konut sahibi yapmaktadır. Başkana düşen otuz milyarlık fakirhane olurken, Güneşin, Ateşin İsyanın Çocuklarına Çankırı'da birkaç metre-karelik hücre düşmektedir.

Sırası gelmişken, kınından çekilen kılıç gibi merhaba Bülent'e, Metin'e, Aşkın'a, Mahmut'a, Özgür'e; Güneşin, Ateşin, İsyanın Çocuklarına...

Tüm bu olumsuzluklarla halkı etkilemek ve kurdu kuzu postunda göstermek için en etkin araç ise basındır. Medya patronlarının hemen hemen tamamı Türkiye'de özelleştirme ihalelerinden pay bekleyen sermaye gruplarıdır. Bu yapıdan kaynaklı olmak üzere de, medya hemen hergün kamu yatırımlarının verimsiz olduğunu, iyi işletilemediğini, zarar ettiğini öne sürmektedir. Bu sorunlarla toplumu yönlendirme yoluna gitmektedir.

Ama kimse KİT'lerdeki yönetim bozukluğunun temel nedeninin büyük patronların ele geçirdiği yöneticiler olduğunu söylememektedir. Bu ortamı hazırlamak için meclise seçtikleri vekilleri

aracılığı ile Mevlana'nın deyiimi ile "rençberin eline örs, nalbantın eline saban" vermektedirler.

Bu olayın en canlı örneklerinden birisi Erzurum Enerji Dağıtım Müessesisi'nde yaşanmaktadır. Onlarca mühendisin çalıştığı bu kurumda, bir eğitimci müşteriler müdürü, bir tekniker ise proje müdürü yapılmıştır. Bu kurumda işlerin sağlıklı yürümesini beklemek boş bir hayaldir. Yani "İtin önüne ot, atın önüne et" verilmekte, sonuçta yönetim felci ortaya çıkmaktadır.

Özelleştirmesi tamamlanan yerlerde binlerce işçi ve mühendis işten atılmaktadır. Petlas, ÇEAŞ, Kepez Elektrik bu durumun en somut örnekleridir.

Bu duruma karşı koyan ve her alanda mücadelesini yürüten kuruluşlardan birisi de Elektrik Mühendisleri Odası'dır. Bilindiği gibi, odamız genel kurul dönemine girmektedir. Özelleştirmenin yanında ve yaşanan çağ hakkında halktan yana söylemi olmayan güçler bu dönemde de demokrat mühendislerin karşısında listeler çıkaracaklardır. İnanıyoruz ki Demokrat Mühendisler meslek odalarını bozuk sisteme yamamaya çalışan güçler karşısında genel kurullardan başarı ile çıkacaklardır. Odamız ve benzer örgütler yağmanın hızını kesmek için hukusal mücadeleyi sürdürecektir. Özelleştirme yağmasını durdurabilecek biricik güç ise kuşkusuz özelleştirmelerden direkt etkilenecek olan emekçi yığınlarıdır. İşçi sendikaları kamu emek-

çi sendikaları ve diğer kitle örgütlerinin kuracakları birliktelikler özelleştirmeleri durdurabilir. Son gelişmeler bunun ilk sinyalini vermektedir. Yatağan işçisinin işliklerine özelleştirmecileri sokmamaları, metropol illerde kurulan Özelleştirme Karşıtı Platformlar ve bunların yaptıkları eylemler umut vermektedir.

Özelleştirme karşıtı yapılacak her etkinlik, her oluşum içerisinde bulunmak yurtsever, demokrat, ilerici her mühendisin birincil görevi olmalıdır. Bu, yaşadığımız topluma ve geleceğimize karşı sorumluluğumuzun gereğidir.

